

Выходятъ во Львовѣ що Вторникъ, Четверга и Суботы
 вѣдущихъ русскіхъ сѣтъ) о 5-ой годъ поп. Литер. додатокъ
 "Дѣло" выходить по 2 печат ар.
 вѣдущихъ русскіхъ сѣтъ) о 5-ой годъ поп. Литер. додатокъ
 "Дѣло" выходить по 2 печат ар.
 вѣдущихъ русскіхъ сѣтъ) о 5-ой годъ поп. Литер. додатокъ
 "Дѣло" выходить по 2 печат ар.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣть року . . . 6 ар. на пѣть року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотеки“ . . . съ дод. „Библиотеки“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣть року . . . 8 ар. на пѣть року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ . . . на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣть року . . . 2-50 ар. на пѣть року . . . 2-50 р.
 Для Заграничн. окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣть року . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотеки“ . . . на самъ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Прислано нашихъ Вп. Предлатникѣвъ
 о скорѣ надсыланнѣ предлати и вы-
 рѣпаннѣ залогностей.

Галицка автономія. III.

Другій роздѣлъ сѣй статіи въ ч. 83 скон-
 оукувала ц. к. прокураторія. Тамъ мы дуже
 обективно говорили про нашихъ автономич-
 ныхъ урядникѣвъ повѣтовыхъ, секретарѣвъ,
 демонстраторѣвъ, директорѣвъ повѣтовыхъ касъ
 пошачковъ, а головно про ихъ отношеня до
 громадъ и гражданъ русскихъ. Тымъ хотѣли
 мы обратитьъ увагу зверхней власти автономич-
 ной на одну въ слабыхъ, болючихъ сторѣнѣхъ
 нашей автономіи. Якъ сказано, ц. к. прокура-
 торія не дозволила, що-бъ голосъ нашъ бувъ
 почутый тими, що мають власть и силу за-
 рѣдати лиху, усунути аномальности въ на-
 шѣмъ автономичнѣмъ житю. Будь-що-будь мы
 все и всюду стоимо за тымъ, чтобы автономич-
 нѣи уряды на галицкѣи Руси покинули во-
 евъ звѣстну „политику“, а дбали выключно
 про реальный потребности повѣтовъ. — бо се ихъ
 единае покликанье. А вже-жъ за то ц. к. про-
 кураторія чей не сконфискуе нынѣшней на-
 шей статіи, коли мы ще разъ обстанемо при
 себѣ, що секретаръ повѣтовый, п. Мавѣскій
 въ Сокаля, мая пальнувати канцелярію, а не
 вѣдати по селахъ та збирати підписы на про-
 тивъ выбору посла до рады держав-
 ной.

Польскій газеты замѣчаютъ наконецъ, что
 наши повѣтові власти автономичніи помога-
 ютъ грамоти литературы руской и ровзовни
 языка руского.

О чѣмъ подобномъ нехай буде вѣльно
 намъ дуже сумніватися, впрочѣмъ якъ хто
 понимая тую помѣчь. Правда, выдѣлы повѣ-
 товы предлачууть на грошѣ повѣтові деякі
 выдава печатані въ рускомъ языкѣ, часописи
 и брошюры, але якъ? Такъ именно, якъхъ
 загалъ Русинѣвъ отрѣкаеся, т. зв. псевдо-рус-
 кій. Намъ звѣстно, що дуже многі выдѣлы
 повѣтові предлачуували для громадъ и школъ
 коломыйске „Switko“, органъ суспендованого
 вѣдѣльши окружного инспектора Слоневского;
 закупували масами „wydawstwa“ Оказа и
 росылали по громадахъ и школахъ (доки ц.
 к. рада шкільна по части вз-дѣла тенденціи
 ихъ не заборошила); теперъ вновь деякі вы-
 дѣлы повѣтові протегують „Миръ“, — а все

то, якъ все здорові знаємо, були або ще и суть
 выдана псевдо-русскій, такъ, отъ которыхъ Русы-
 ны отрѣшуются, а тѣлько Поляки хотять ними
 ихъ утѣснитъ. Такъ то треба разумѣти, бо
 такою и являея на дѣлѣ тая помѣчь властей
 автономичныхъ руской литературѣ. Инше дѣ-
 ло, коли-бъ выдѣлы повѣтові на Руси пред-
 плачуували для русскихъ громадъ „Батьков-
 щину“, такъ знаменито редаговану для сельнѣхъ
 и маломѣщанъ нашихъ; коли-бъ закупували
 и ширили рускій „Правотаръ“, выдана „Про-
 свѣтъ“, котрі не збуджуючи нѣякихъ стра-
 стей (якъ то чинягъ выдана Оказа) вносятъ
 правдиву науку въ руску хату. Отгогдѣ мы
 могли-бъ и признати, що нашѣ выдѣлы повѣ-
 товы помогають грамоти нашей, бодай просто-
 народной литераты. Але того въ загалѣ нынѣ
 мы не бачимо.

Что до помѣчи ровзовни нашего языка, —
 то мы въ загалѣ скажемо, что выдѣлы повѣ-
 товы на галицкѣи Руси, ведутъ свое дѣловод-
 ство и съ рускими громадами переписуются
 не по руски, але по польски, а богато есть та-
 кихъ выдѣловъ, що навѣтъ на рускій подана
 отвѣтѣвать по польски. Се чей не значить,
 что выдѣлы повѣтові помогають розвиватися
 нашому языку. Але отъ недавнолучилося
 нашимъ повѣтовымъ властямъ автономичнымъ
 виявити тую свою „помѣчь“ ровзовни руского
 языка на Руси. Мы маемо на думчѣ внесе-
 ннѣе п. Романчука. Выдѣлъ кравий, якъ
 звѣстно, ровдѣславъ квестіонарь до выдѣловъ
 повѣтовыхъ, на котрыі они мали отвѣтѣти
 азъ користи або некористи внесены п. Роман-
 чука. Урядового справозданя азъ отвѣтѣей вы-
 дѣловъ повѣтовыхъ ще нема, але вже „Dziennik
 Pol.“ (въ ч. 176 азъ 4 л. серпня) трохі
 отхиливъ зелону. Онъ именно доведѣуея, що
 прихильно въ внесения п. Романчука отвѣтили
 выдѣлы повѣтові захѣднои Галичины, а азъ
 вѣходной тѣлько два, равекій и каменецкій (той
 другій бѣльше въ дуѣхъ гр. Войт. Дѣдушицкогю).
 Не хочемо вѣрити, чтобы дѣйствно властно
 одинъ тѣлько выдѣлъ повѣтовый азъ вѣходной
 Галичины отвѣтъ прихильно на внесены п.
 Романчука, — мы надѣвѣмсея, що буде ихъ
 бѣльше, хоть съ десятими модификаціями вне-
 сены, — але все таки азъ комуникату „Dziennik
 k a Pol.“ вже выводитъ, что загалъ а бодай
 переважна бѣльшѣсть нашихъ выдѣловъ повѣ-
 товыхъ заявляея противъ внесения п. Роман-
 чука. А мы думаемо, что на добру справу не
 повинно бути анѣ одного такого выдѣла повѣ-

тового, котрыі не приплеснувъ-бы внесены п.
 Романчука...

Зъ всего того выводитъ, що польскій га-
 веты, менторуючи Русинѣвъ въ справахъ на-
 шей автономіи, сильно переборщили въ пока-
 зуваню намъ всякихъ благъ, якъ на насъ Ру-
 синѣвъ нѣбы слывають азъ галицкой автоно-
 міи. Черезъ свои великі окуляры они бачуть
 неоднаке, чога мы и микроскопомъ добачи-
 ти не можемо. Правда, мы бачимо и безъ ми-
 кроскопу, що деякі рады повѣтові вызначили
 по одной стипендіи для бѣдныхъ ученикѣвъ
 руской народности, — але мы бачимо также,
 что тіи стипендіи выдѣлы повѣтові выплачу-
 ютъ оо. Змартвухстанцямъ у Львовѣ. Также
 и то Русины — такій вже упертый народъ!
 — не уважають за благодать нашей автономіи...

Наше положенье.

IV.
 (Далше.)

Матеріялисты и Демокриты чистой воды
 являеяся спорадично и посередѣ другихъ на-
 родовѣвъ въ „трудныхъ часахъ“. Польща, при-
 мѣромъ скаваци, мала свою „Targowicъ“,
 що формально влицуувала свою ѣтчину, то
 чому-жъ бы наша Русь не мала посѣдати пе-
 ревертивъ ладкихъ, мадарекіхъ, румын-
 скіхъ и такъ званыхъ „обѣднителѣвъ“,
 коли така аюстава вынагороджуея чи звеню-
 чо монетою чи почестями? Але то може
 насъ будувати, что посередѣ руской интели-
 гентной сусѣльности можуть ще нынѣ нахо-
 дитися люде, котрі тымъ Демокритамъ кла-
 няются мовѣ истуканамъ и въ ихъ работѣ
 Ефіяльтѣвъ добачають для своего народу спа-
 сеніи. Чи-жъ такъ трудно приходится розбѣра-
 ти основно дѣла Демокритѣвъ и пѣзнати ихъ
 вартѣсть? На устахъ нашихъ „обѣдните-
 лѣвъ“ повно искренного, „твердого“ патри-
 отизму, повно посвященія для народу, богато
 плачу надъ его недугою, надъ гнетомъ воро-
 гами, — але въ сердци ненавидятъ они сей
 народъ за его національну окремишность и
 радѣ бы вымазати его въ этнографичной кар-
 ты. Ихъ нѣколи не порывае правда, а поклон-
 няются они простѣи брутальной силѣ. Не по-
 сѣдаючи своего народу, котрого отрѣклися спо-
 собомъ нашей историчной шляхты, не посѣ-
 дають они и свои ѣтчины и исповѣдуютъ те-
 орию: ubi bene — ibi patria, хто заплатитъ —
 тому я службу. Люде позитивной працѣ и

честного характеру суть для нихъ предметомъ
 паруги, плоскихъ догѣтовъ, клеветъ. „Наро-
 довѣвъ“ вонуть они „фантастами“, котрымъ
 въ XIX. вѣдѣ захотѣлося вытворити мало-
 руску письменность; руска справа предста-
 вляеяся слѣпымъ ихъ очамъ „польскою интри-
 гою“; рускій языкъ — „исковерканнымъ на-
 рѣчьемъ“; руска гимназія — заведемѣмъ
 для науки „какографію“, и т. д. Совѣсти у
 нихъ Богъ святой мае. Для дурнѣйшихъ
 выдумали они теорію о „притязаніи меншихъ
 тѣлъ большими“ и доказуютъ, что элементъ
 великорускій поглотитъ нашу Русь живдемѣмъ.
 Слова малыі и великій берутъ она на-
 вѣтъ въ буквальный значеню. За ихъ то
 вліянемъ здѣлалося деякимъ нашимъ това-
 риствамъ досыть твердымъ сномъ, щобъ не
 було нѣякой позитивной работы въ користь
 малорусчины, щобъ та малорусчина пропала
 и щѣла въ лица землѣ, або чтобы лишь такъ
 довго животѣла, якъ довго благотворительнй
 комитеты наймають нищити ей. Бо дѣйствно,
 нашъ „обѣднителѣвъ“ попали-бы въ дуже су-
 мнѣе положеннѣе, напоки бъ на дѣлѣ народъ
 нашъ звѣкся свои національной окремишно-
 сти. Тогда клевета и интрига стратили-бъ во-
 себѣмъ на цѣнѣ, а платили-бъ лишь разумъ,
 наука и честна праца, въ чѣмъ нашъ „обѣди-
 нителѣвъ“ нѣколи не любувалися, бо и свѣтлѣхъ
 ихъ, люде входячі въ складѣ редакцій „обѣ-
 единительныхъ“ газетъ, не булы на столько
 терпеливѣ, чтобы покѣнчати бодай студіи ги-
 мназіяльнѣи...

Въ часѣ отъ 1874 до 1879 р., коли въ
 наслѣдокъ уставы о непосредныхъ выборахъ
 въ державной радѣ засѣло 15 рускихъ пос-
 ловъ, ослабла бодай на око и въ части теоріи
 Зубрицкого и Лискевича. Варѣчьмъ трудно
 було бы голосити дома дуж: откровенно въ
 виду того, что рускій послы при помѣчи вели-
 кои парламентарной акціи мали постаратися
 о якѣ-такѣ концесіи для руского народу.
 „Слово“ мусѣло ограничитися лишь на такъ
 званый „рутенизмъ“, хотий не стерпѣло, що-
 бы своимъ читателямъ отъ часу до часу не
 вѣрагатаи „единоспасительного объединенія“.
 До того булы нѣмецкѣи централы на столько
 зручнѣи, що дробными концесіями умѣли
 деякихъ рускихъ пословъ приапати собѣ и
 тымъ самымъ оторвати тужливѣи взоры „обѣ-
 единителѣвъ“ отъ „пѣвничного кольца“. Кон-
 цесіейкѣи тѣ булы даванѣи майже выключно въ
 користь поодинокихъ заступникѣвъ руского

Третья вандрѣвка руской молодежи.

I.
 Сегодняшняя вандрѣвка руской молодежи роз-
 почалась отъ Тернополя дия 2 л. серпня. Дия 1
 л. серпня насѣло до Тернополя богато вандрѣв-
 никѣвъ полудневнымъ поѣздомъ. На двѣрци при-
 вѣтять ихъ голова „Руской Бесѣды“ и филия тов.
 „Прогрѣтъ“, п. Олександръ Барвѣнскій, сердеч-
 ную промовою: „Витайте рускѣ соколы, — ска-
 ваетъ онъ, — что зѣтъаецєся на землю Василька
 Тербовельского, звѣщаючи їй красую будущаю,
 лучшу долю“. Сердечный дружный привѣтъ отрѣ-
 тить каждого вандрѣвника отъ поодинокихъ Тер-
 нопольцѣвъ, котрі занялись розмѣщеннѣмъ гостей.
 Вѣдко було ладъ и порядокъ у всѣмъ: каждый
 азъ вандрѣвникѣвъ доведѣую сейчасъ, де ему при-
 вѣтѣе мешканьє и каждый сей-же часъ маѣтъ
 широго проводника. Славнѣи Тернопѣльцѣи оказа-
 лась весьма гостинными. Осъ дома и семей, ко-
 трымъ вандрѣвники складають тутъ сердечну по-
 дяку за ширій гостинный пріемъ: П. Т. Бар-
 вѣнскій, Чичкевичъ, Гецѣвъ, Загайкевичъ, Ти-
 ховскій, Волошинъ, Загайко, Сенякъ, Стахевичъ,
 Кирилюкскій, Вачинскій, оо. Лавровскій и Ле-
 вѣнскій, дръ Кочеркевичъ, дръ Зарицкій и мѣщане:
 Чумаць, Вацкѣи и Тимко Кордуба. Вечеромъ зѣ-
 бралися веселы гости въ „Народной Торговлѣ“ и
 въ „Руской Бесѣдѣ“. „Народна Торговля“ при-
 вѣла гостей добрыми артикулами въ комнатахъ

своея бдальнѣи. Въ „Руской Бесѣдѣ“ дознаея
 вельми милого, ѣтрадного впечатлѣнія. Вуюды
 гарно, прибрано, немовъ въ вѣпочку; читальня
 богата, комнаты пристроеннѣи, выгѣднѣи, а самѣи
 члены ея привѣтнѣи, промѣжь собою сердечнѣи,
 щирѣи. Посередѣ тернопѣльскои громады руской
 кожде сердце почувае ѣтраднѣе одушевленьє.
 Головнымъ двигателемъ той руской дружности и од-
 нодушности являея тутъ проф. Ол. Барвѣнскій.
 Онъ есть тутъ душею сердцемъ цѣлой громады,
 правдивымъ добрымъ господаремъ; на кождѣмъ
 кроцѣ, при кождѣмъ добромъ дѣлѣ зустрѣньше-
 го мужа. Его вельми симпатична поверхнѣсть,
 его повага, тактъ и освѣченѣсть потягають всѣхъ
 и еднають ему любовь и почетъ. Черезъ всеъ
 часъ нашей гостяны въ Тернополи бачили мы п.
 Олександра вуюды и господаремъ и управителемъ.
 Ладъ и карнѣсть у всѣхъ оправахъ, якъ
 мы бачили въ тернопѣльскои руской громадѣ, мо-
 жуть послужити вѣрцемъ не то для русскихъ
 громадъ кождого мѣста але навѣтъ и для льво-
 вскихъ Русинѣвъ.

Въ недѣлю отъ рана до вечера звиджува-
 ли вандрѣвники мѣсто и мѣщевѣи особливости. Звидѣли
 мы всѣ три рускѣи церкви, и помолвилши щиро,
 зайшли мы и до костѣла оо. Свугитѣвъ. Того дия
 якъ-разъ бувъ тутъ празникъ, свято Игнатія Ло-
 польскаго, основателя ордена. Въ костѣлѣ застали мы
 доволѣи сельнѣхъ, а при вѣлѣкомъ престолѣ правнѣхъ
 звѣтнѣи любителей органѣвъ, дефициентъ о. Юл.

Колобильскій сѣвану руску службу Богу. Не-
 милого, прикрого впечатлѣнія дознавъ кождый,
 что почувъ той сѣвъ, приглянувъ тому обрядово,
 поѣсла якого ѣтправлявъ о. Колобильскій. Того
 обряду мы ще не бачили: тонаціи сѣву ектеней,
 всѣ церемоніи, всѣ рухи съ прикляканиемъ вы-
 водивъ о. дефяциентъ воевѣмъ на ладъ латинской
 такъ что лише славянской текетъ (съ польскимъ
 акцентомъ) отаповивъ рѣзницю отъ латинского
 богослуженія. Справдѣ бачили мы картину, якъ
 може бути зъ-латиньска перекрученѣи нашъ
 руской обрядъ. О. Колобильского отравдѣла Свуги-
 ты на своіи празникъ зѣ Львова. Оо. Свугиты
 займають въ Тернополи головно ономъ конвик-
 томъ, въ котромъ — якъ намъ говорено — суть
 на выхованю и деякі рускѣи дѣти, — мѣжь ин-
 шими руского дѣдича азъ Милатына, п. Лодынь-
 ского. „Руска Бурса“ въ Тернополи отано до-
 стойно супротивъ сугутокъ конвикту; новыі
 дѣмъ Бурсы представляеяся дуже гарно, а подѣъ
 мудрою управою свѣтлымъ Русинѣвъ тернопѣль-
 скихъ буде правдивымъ розсадникомъ руской на-
 родной идеи, котру такъ горячо все плекала тер-
 нополюска молодежь.

Мѣсто Тернопѣль робило на вандрѣвникѣвъ
 воевѣмъ пріятнѣе впечатлѣніє. Вуюды часто, хар-
 но, ту и тамъ можна бачити рускѣи напои на
 вывѣскахъ. Тѣлько по жидѣвскѣи части мѣста го-
 дѣ було перейти, така нехаръ. Шо причинѣи при
 падающого празника у оо. Свугитѣвъ и ярмарку

мѣсто було такъ оживленѣе, что по улицяхъ годѣ
 було протолкнѣе. Нечаяно рознеслася по мѣстѣ
 неотраднѣи вѣсть, что вечерокъ не ѣтбудеся
 по причинѣи заказу ц. к. намѣотництва. Вѣсть тая
 воевѣмъ зълектризувала: „Якъ то? Прѣчьт все
 було подготѣовленѣе до вечера легальнѣе! Шо то
 мае значити?!“ Сердечнѣи Тернопѣльцѣи о окѣль-
 ко м глія успокоювали гостей, а тымъ-
 сомъ пошлы широкѣи телеграмы до п. намѣотника
 и до п. президента министра. Около 6 години
 вечеромъ прѣшла телеграма зѣ Львова: заказъ
 знесенѣе. Цѣле мѣсто зрадѣло. Присѣвшѣи азъ окѣль-
 цѣи родины почали зѣбратися въ замоковѣи (те-
 атральнѣе) оаля. До 1/28 години оаля биткомъ
 наповнилась интелигентскою, мѣщанми и сельна-
 ми та сельниками, мимо того, что дуже многі
 подѣъ першимъ впечатлѣніемъ заказу розвѣхались
 домѣвъ.

Розпочався вечеръ. На естраду выступивъ
 п. Ол. Барвѣнскій, принятый гучными одессоками.
 Повѣтавши гостей, розказавъ популарнымъ спо-
 собомъ, чудовымъ прегарнымъ языкомъ про жи-
 тѣе Николая Костомарова, выложивъ и подѣльоъ
 его заслуги въ науцѣи и литературѣ. Повѣгодни-
 ного его ѣтчиту выслухали все съ повною ува-
 гою. Хго слѣдѣиъ при тѣмъ поведеньєи гостей-
 сельнѣхъ, той перовѣдѣи, чога стоятъ тѣи членѣи
 читальнѣи по цѣлой Тернопѣльщинѣ; тутъ же съ
 ѣтрудою мы бачили, якъ поважно олухали сельнѣе
 выкладу проф. Барвѣнского, якъ радѣтно при-

...завезти перешкоды, а въ Микундинцахъ навѣтъ приѣхавшихъ вандровниковъ отбывать звичайный товарищеский забавы и танцы подъ охороною оруженыхъ жандармовъ, — чекала вандровниковъ нашихъ зараза по опущеню повѣта тернопольскаго зодьякъ иша отряча съ стороны властей такъ въ Тереховельщичъ якъ и въ сусѣднѣй Гусатынщичъ Староства въ Тереховля и въ Гусатынъ не мали зовѣмъ нѣчого закинути программа въ черницъ устроеньныхъ комитетами мѣсцевыми въ Тереховля и Хоростковъ при участя вандровниковъ, и вечерницъ тѣ отбываюа безъ перешкоды а вышала славно и съ великимъ для всѣхъ вдоволенемъ. Мѣсцева публика выгала воюды радо и сердечю „дорогихъ гостей“, — доказомъ того шромова и поватаня бурмистра Тереховль дра Опашинскаго и бурмистра Хоросткова лѣкаря п. Гудя, якъ не менше велика и сердечна гостяньвѣ въ широ-рускихъ домахъ Вир. оо. дек. Заблудного въ Тереховля, Григ. Олеопницкаго въ Говаловъ и Вас. Бгноса въ Хоростковѣ. На вечерки горнулася воюды кромѣ численно збравшихъ-оа родныхъ священниковъ, такожъ и мѣсцева полска интеллигенція, идучи однакъ во вѣмъ въ одиѣ ладъ съ русскимъ загаломъ. Кромѣ того приѣмали вандровниковъ въ Говаловѣ сердечю таложа и сельяне съ своимъ гарнымъ хоромъ квартетовымъ, вандровники же отбѣдали при той случайности говилѣвоку читальню, де були сердечю припятъ. На обохъ вечеркахъ т. е. въ Тереховля и Хоростковѣ було дуже багато ообѣ. Воѣ продукціи вышала якъ найкрасе, хоры вправляла олухачѣвъ въ правдивый ентузіамъ, отчитъ п. Вол. Коцовскаго про Маркіяна Шашкевича зробивъ велике впечатлѣнне на присутныхъ, а выголошена дуже гарно ц-ною Боговиообновою деклямація вызвала довгъ, неустанюа олесски.

Подаючи подробне справозданье опеціяльнымъ справоздавамъ зъ вандрѣвки, скажемо тѣлькы загално, що похавши отъ Тереховль ажъ до Хоросткова була вандрѣвка нашой молодежи правдево тріюмфальнымъ походомъ, що вельми одушевляла она якъ самыхъ ея участивковъ такъ и патриотичныхъ Подольячъ и цю зерна, кивенъ вандрѣвниками, не останутъ безъ овоцѣвъ а збѣдуть и досѣють такъ, якъ досѣвае зерно, кивене въ лѣбѣдѣдану землю Подѣля...

ДОПИСИ.

Отъ Мостискь.

(Выборы до рады громадской въ Баличахъ) перевердено дня 11 л. липна с. р. подъ проведомъ ц. к. старосты въ асистенціи двоухъ жандармовъ. Не знати чи де въ котрой иншѣй громадѣ въ Галичинѣ такъ чудесно-дивно поступлено съ тыми выборами, якъ въ Баличахъ! Прому послухати: листу выборцу укладѣ самъ п. секретаръ громадскій съ паномъ начальникомъ Яномъ Чапскимъ. До той листы выборчий вписано богато такихъ выборцѣвъ, котрымъ уже давно заслѣвано „вѣчная память!“, вписано такихъ, котры мають про-цѣсь карный о переступаеніи §. 460 а. к.; вписано такихъ, котры ще отъ року въ громадѣ Баличѣ не оплачууть нѣякого податку. Листа выборцѣвъ не була въ урядѣ громадскомъ до перегаляду и въ дѣла валожена регламація належити выложене, а навѣтъ нѣхто не знавъ, що акты выборчы суть споряджены. П. секретаръ съ п. вѣйтомъ робили все такъ, бо разошлось о то, цюбы теперѣшній вѣйтъ оставъ и дальше вѣйтомъ. День выборчѣвъ не бувъ належито оголошеный, ажъ доперва въ самъ день выборчѣвъ, с. в. 11 липна, умилосердився п. вѣйтъ и нѣбы то казанъ голосовати, цю ц. к. староста прабуде до Баличъ на выборы рады громадской. До выборовъ не бувъ нѣхто приготованный, а коли то все сталося несподѣвано и пѣсла плану пана вѣйта, громадилось до голосованя въ III. кола 6 на 98, въ II. кола 12 на 51, а въ I. кола 11 на 35 голосующихъ. Всѣхъ выборцѣвъ было отже 29 на 184, а межы тыми 12 радныхъ и 6 вѣступивковъ, котры голосували такъ якъ вѣтъ „Wink“ голосувати казанъ, т. е. цюбы Янь Чапскій вѣставъ зновъ раднымъ а потому и вѣйтомъ выбранный. И дѣйствио выбрано его черевъ акаямацію 10 голосами зновъ вѣйтомъ на рабѣтъ и хосенъ тыхъ, котрымъ п. Янь Чапскій (сельянинъ-„аристократъ“) служить при выборахъ, а котры за то глядять черевъ палѣтъ на все, цю дѣвса въ Баличахъ. Противъ его выборы вписано протестъ до ц. к. наместництва и отъкувано, цю въ того буде...

Зъ села.

(Голосъ священниковъ о потребѣ часописи подѣ редакцію о. I. Бартошевскаго черевъ свою иперозуудѣтъ хилився до упадку, въ остатнѣй цѣ хилил своего бѣдолашнаго жита вѣдравъ всѣ свои силы, кинувся конвульсійно на цѣлу рускую интеллигенцію и вгинувъ. Тогда надъ его могилу уложено планъ выдавати „Миръ“.

На туо вѣтъ отнѣ тѣшилися, другіи смутились. Ти, цю тѣшилися, надѣвалися, цю „Миръ“ буде щось доброго, буде руководиться правдою и справедливостю и причиняеться буде до ровѣяшеня нашой народной правды и незавидной нынѣшней ситуации на поли народной политики. Тымъ-же, цю смутились, приходили на гадку слова: „Timeo Danaos et dona ferentes“.

Появился „Миръ“ — и цю-жъ показалося? Якъ на „Сіонъ“ драпалися Гауиты, Змартвухъвстанцѣ та всякѣ карієровичѣ и въ отти метали на Русинѣвъ камнемъ клеветы, — такъ само и теперь тихенько ступаютъ непроншенѣй „миролюбцѣ“ съ фарисейскими фразами о zagrożеню уній и о всякихъ „измакахъ“ въ редакцію „Мира“, и ровпанають тамъ бѣдного Русина, цюбы зробити дѣйноу на его тѣлѣ. Де его болитъ и цю ему хибуетъ (ври варазъ 1 ч. „Мира“). На чолѣ „Миръ“ — а дальше лишь самѣ клеветы и черення. И той „Миръ“ ровсылаетъ по всѣхъ усюдахъ, особливо до священниковъ, абы quasi par force предлачували и читали тіи нѣсенѣвничѣ, цю тамъ попишуть безъ нѣякого политичного такту и логики.

Але-жъ ради Бога, такого „Мира“ мы не хочемо! Нынѣ борба, борба веоуды. Борба свѣтла съ тьмою и невѣжествомъ, борба правды съ ложю, борба волѣ съ рабствомъ, — а тутъ „комусъ“ захотѣлося „мира“, средиь котрого Русѣ мѣвъ закртыли очи на всѣ неправды и нѣмо, безъучасно любуватися въ тьмѣ и рабствѣ, а камнемъ кидати на тыхъ щирыхъ патриотѣвъ, цю вжукетъ вести борбу съ тьмою и неправдою... Нѣ, такои часописи намъ не потрібно! Намъ вѣмѣтъ такого „Мира“ треба конечно часописи церковной. Наша духовна власть нехай лишь придивится, якъ дѣвса въ другихъ краяхъ католицкихъ. Тамъ при великой церковной литературѣ выходятъ для клира часописи церковного содержания, въ объѣмѣ навѣтъ великихъ книжокъ. А у насъ — пытаемо — являея бодей одинъ такой печатанный листъ? На „Миръ“ знайшлися грошѣ, звѣйшлося все, а на такую церковну часопись нема? А дальше, де бѣльше чувсея потреба такои часописи, якъ не у насъ? Молодой богословъ, выкувашы догматику въ латинскомъ язвцѣ и набивши собѣ голову цитатами мало цю ему арозумѣлыми, тѣлькы выйде въ семинари, а вже богато забувае. Приѣде потому на сотрудника, радъ-бы не одно знати, якъ оно вѣдѣея въ практицѣ, радъ-бы ширити и поповнати свои знаня для практичного ужикуты, — а куды, до якогъ подручника загляне? Може до „Мира“? Вправдѣ тамъ стоить написано, цю то часописи и церковна, але тамъ не знайдѣшь нѣякого церковного, — окромѣ хибѣ вѣстей епархіяльных, котры приносятъ всѣ часописи, и навѣтъ „Зеркало“ може ихъ мѣстити. Справожувати собѣ такий церковній часописи въ нѣмцѣкомъ язвцѣ нема за цю — и якъ-жъ мають собѣ нашѣ молодші, ба и старші священники радити?...

А якъ-бы то було добре, коли-бъ за тіи грошѣ, цю выдаея на „Миръ“, выходила периодична часописи церковна. Тамъ найшовъ бы каждый священникъ духовну поживу для себе. Але цю-жъ? — читай „Миръ“ и сиди тихо, бо „блаженны не вѣдущія а вѣровавшія“... Може нашъ голосъ буде голосомъ вопіюцего въ пустыни, — але будь-цю-будъ мы высказали загалне мѣнѣе, цю „Мира“ намъ не потрібно. На него, якъ то кажутъ, „школа часу и атласу“... анѣ то здорово програмы, анѣ отговѣдныхъ силъ... дарма — порыватися съ лопатю на сонце... Священникъ рускій мѣвъ политичну часописи съ народною, ясною и здоровою програмою, а цюбы на три дѣцѣвѣ нынѣ не мѣвъ анѣ одной церковной часописи, — то вжѣ дѣйство — за мало. Отже тіи, цю ба жаютъ правдивого „мира“, нехай услышатъ гласъ нашъ, нехай вѣмѣтъ „Мира“ дадутъ намъ здорову щиро-рускую часописи церковну, бо цю до „Мира“ мы скажемо загалне переувѣдчене, уложене вжѣ навѣтъ въ чотыростихъ, цю:

„Миръ“ вѣтъ органъ Валаама —

Не органъ Владыки,

Де тѣлькы все на насъ брешутъ

Злобнѣй языкы!

О. Варнава.

Зъ подѣ подѣльскаго кордону.

(Додатнѣ и земнѣ проявы Скалатщины. Рускій народнѣй театръ.) Отъ якогосъ часу почала появляеться въ нашихъ часописяхъ вѣсти про заголомшеныи закуты нашой Скалатщины: однѣ порицають байдужнѣтъ нашой интеллигенціи, котра отбѣвася сильно на долнедоли темного сельянства, другіи зновъ бѣльше отраднѣ и потѣшають о якой-такій искорцѣ пробужденя въ довгого твердаго сну... И справдѣ, коли приглянуеться нашему житію-бутію въ Скалатщинѣ, видно выраено, якъ стѣнаются съ собою: яке-такое самоуправляне народне и просвѣтъ съ темнотою, поступоидеть и отвага поодинокихъ лицъ съ консервативомъ и съ великою шаралашчиною другихъ... Але будь-цю-будъ, можна все таки сказать, цю Скалатщина осталаея пѣваду прочоу братія свои о кълькадесятъ лѣтъ... У насъ бо, нѣвде правды дѣти, досѣлъ мало и то дуже-мало хто въ по-кликаныхъ до того лицъ щиро занимаея долею-неделюю нашего народу, а легіоны непрошенныхъ овѣкубѣвъ становили протекторатъ для нашего бѣдного хлѣбороба. А цю дѣтъ, народъ нашъ, способный до поступу и радъ-бы добитися поважного и великого своего привна-

ченя, свѣдчатъ послѣднѣй выборы якъ до думы державной, такъ и до радѣ громадскихъ, де вародъ бороня въ „своими“, откритѣе и хорошеі повѣдѣ кълькыхъ читальнѣ. Отъ и потѣшають обявы для слѣдчихъ въ рухомъ того заглушеного кута. Навѣтъ одинъ политичный урядникъ скалатскій нынѣ каже: „z obłorem dziś już nie latwa sprawa.“ Сей высказъ тѣлькы стверджуе нашѣ спостереженя. Тѣлькы бы прихилилися бѣльше Богомъ поставленнымъ проводникамъ народнымъ до сельянства, бути ему щирыми учителями-другами. — а Скалатщина вѣкорѣ стала-бъ на рѣвнѣ съ прочю бѣльше просвѣтченою и освѣдомленою братію своєю — и сусѣды нашѣ блившіи и подальшіи, не поспѣють глумитися надъ нами, цю мы не въ силѣ нынѣ съ ними ити въ парѣ. Не пропусти намъ отже нѣякого случая можливого подати молодшуму братови нашуму аздорово духового корму и спѣванье себе.

Примѣромъ скавизши, загостивъ до Скалата передъ кълькома тыжднями нашѣ руско-народнѣй театръ подѣ варядомъ пп. Биберовича и Гриневецкаго. Чимъ вѣтъ театръ и для высокообразованыхъ и мало дозрѣлыхъ народѣвъ, — алишнимъ было-бы говрити. — а якъ отнеслася до него Скалатщина? Жаль и соромъ згадувати. Такъ и выходило, цю наша драматична свѣтлына остае въ Скалатѣ подѣ протекторатомъ — чужихъ людей... А вжѣжъ наша одинока драматична институція и знаменита гра нашихъ артистокъ и артистѣвъ вповѣтъ заслужили на симпатію, ба навѣтъ на одушевлене руской интеллигенціи. Бѣднѣ сельяне нашѣ умѣли цѣнити въ театрѣ славу и честь народу, бо, не вжвжаючи на фивичне амуче-нне при жнивнихъ, просто въ поля, иногда и дуже обмокши, сѣвши бѣдолахи на представлѣня, звинючися тамъ, цю они людѣ працѣ въ поля прійшли не убранны отвѣтно... Хто могъ-бы имъ то завле вѣзти? Устиснути, уцѣлдувати хотѣлося ихъ за то!... А чи такъ само отнесли до театру свою интеллигентній проводники вароду?... Отъ и радѣтъ и горе мѣшася намъ въ души, глядючи на такъ помѣннѣй ролѣ... Отъ и обравецъ додатныхъ и умныхъ отнеси въ нашѣ Скалатщинѣ!

Щѣ кълька слѣвъ про театръ самъ. Репертуаръ его, славити Бога, богатый, красивый, змѣвѣтъ его хорошей, музыка звѣтныхъ нашихъ композитѣрѣвъ славна, по бѣольшѣй части родна артистами вѣрно понята и съ перенятѣемъ отдана. Управителѣ театру не щадять труда и заходу, цюбы утримати его въ належной повазѣ и славі. Численна, поважна труппа драматична импонуе всѣмъ, и найзаважѣйшимъ недругамъ нашимъ. Окрасю нашой сцены своєю взаимною грою являютя пп. Биберовичева, Попелева, Гриневецкій, Стефуракъ, Биберовичъ, Лясковскій, Стечицкій, Осиповичева и др. На сценѣ чужи языкъ вѣмъ родный, чистый. Подѣ конецъ ще одно загалне домаганье, цюбы на будуще нашъ любимый артистъ п. Гриневецкій частѣйше являея на сценѣ. Дальше думаемо, цю самъ варядъ театру обѣвзаетъ, цю некористно вѣтъ для цѣлости театру двоити свои силы и рѣвночасно въ двоухъ мѣсѣцахъ давати представлѣня. А за тымъ продаемо сердечю нашъ театръ и его сердечныхъ вѣщунѣвъ братскимъ словомъ: Богъ да крѣпитъ и помагаетъ Вамъ на нивѣ розбудженя и просвѣщеня масъ народныхъ и подѣсеня нашой руской славы и поваги!

Зъ судовоу салѣ.

(Процѣсъ редактора „Дѣла“ о примѣтки до листѣвъ п. мин. Земляковскаго.) Дня 3 л. серпня по полудни отбулася въ красѣвѣ судѣ карѣмѣ асѣліцнѣна розсудъ въ дѣлѣ редактора „Дѣла“ засудженого оудією повѣтовымъ на 30 ар. кары за пореотупленіи §. 22 уставы правосовъ черевъ доданѣ примѣтокъ до двохъ „урядовыхъ“ опростованъ п. мин. Земляковскаго, надбоданныхъ редакціи въ звѣстной справѣ „Privatapp-a“. Предѣдателемъ трибунала бувъ оов. Маевскій, а вогантами: оов. Симоновичъ, Домичекъ и Кригайзель; ц. к. прокураторію заступавъ п. Гвяздѣвъ. Розсудъ почалася отчитанѣемъ вырку первого судія, а оубѣла редакторъ полонивъ причины, за для якихъ онъ, чукуюа покравденнѣмъ тымъ вырокомъ, зголошавъ откликъ до вышой инстанціи. Головну вагу поставивъ на то, цю якъ ц. к. прокураторія державна, котра вѣзвала оудѣ повѣтовый выточити редакторъ „Дѣла“ сей процесъ, такъ и судія повѣтовый въ вырку своѣмъ мыляють въ томъ, цю листы п. мин. Земляковскаго уважуютъ опростованіями „урядовыми“. Трибуналъ має передъ собою тіи листы, може розглянути ихъ и переувѣдчитися, чи на нихъ есть хочъ яка найдрѣбнѣйша признака урядовости? Се листы найвѣчѣйшіи въ свѣгѣ. Редакторъ же не обовязаный листы приватнѣй трактувати якъ урядовы. Коли §. 22 уставы правосовъ каже, цю до урядовыхъ (Amtliche) опростованъ не можна давати въ томъ самѣмъ числѣ газеты нѣякихъ примѣтокъ, то на такихъ опростованыхъ повиннѣ бути якѣсь олѣды урядовости, повинно бути де-небудѣ написано, цю се рѣчь „урядова“, повинна бути печатка дотычного уряду и т. п. Тымчасомъ нѣякого подѣбного въ листахъ п. мин. Земляковскаго нема. Трибуналъ справдѣ отверджуе, цю листы п. министра мають вѣдѣ зовѣмъ приватныхъ писемъ, безъ нѣякихъ прикметъ урядовости. По отчитаню примѣтокъ редакціи „Дѣла“ до згладнаахъ листѣвъ забравъ голосъ оборонѣо обжалованого, дрѣ Паздѣра, и зъ юридичного становища дока-

зувавъ дуже основно и логично, цю листы п. мин. Земляковскаго нѣякъ не можна узнати „урядовыми“ и цю редакторъ „Дѣла“ не пореотупивъ §. 22 уставы правосовъ. Заступникъ же прокураторія, хочъ признавъ, цю листы не мають прикметъ писемъ урядовыхъ, оботвавъ за потвердженѣемъ вырку первого судія. Трибуналъ и потвердивъ его въ цѣлой оудѣ.

Рухъ въ нашихъ читальняхъ.

Въ народнѣй читальни въ Сѣлцѣ великомъ отбулося въ вѣдѣлю 26 л. липна вечерокъ въ народнѣй читальни, на котромъ и богато сельянъ цѣкавыхъ науки зъ сусѣднихъ селъ явилося. Зъ причины красной погоды, якъ и для того, цю збраннѣи не могли бы были помѣститися въ комнатахъ читальнѣ, вечерокъ отбулося обѣчъ будынку читальнѣ на дворѣ. По вогупнѣй промовѣ предѣдателя читальнѣ, державъ першу прелекцію дрѣ Ом. Калитовскій, профѣсоръ руской гимназіи „о открытю Америки и о пожиточныхъ ролингахъ, якѣ зъ Америки до насъ сприваждено“. Прелекція тая красно и зрозумѣло представлена, була дуже поучаюа и цѣкава, тому сельяне олухали ея съ великою увагою. Другу прелекцію державъ о. В. Чернецкій на тематъ: „въ якои причины упадають мѣсцями по селахъ пасѣки, и якъ бы далося тому зарадити?“ Прелегентъ обговорювавъ непрактичноѣтъ до теперѣ сельянами уживаныхъ улѣвъ такъ званыхъ „олѣяковъ“ и указавъ сельянамъ поправный лежакъ, котрому они съ цѣкавостю приглядалася и шытана отавляли. По прелекціяхъ отбулося розговѣръ, бо нѣякого припятя не було, и збраннѣи вѣсело розбѣйшиа до мѣвъ. Той вечерокъ бувъ на пробу аранжованный, якъ бы то можна вечерка въ читальнѣхъ устроювати, цюбы члены читальнѣ не мали выдатковъ а въ просвѣтѣ отнесли користи. — М.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархіа.

(До справы австрійско-польскаго цювого договору) вѣртася зновъ „Budapester Correspondenz“, намѣряючи поставити ея ясно и довеоти до полагаженя ея найперше мѣжъ обома кабинетами, закымъ приютуются до рѣшючого уложѣня проекту до закона цювого. „Bud. Cor.“ говорять, цю не має на гадцѣ уніа цювой съ Нѣмцями, бо се есть невозможнымъ такъ довго, якъ довго въ обохъ державахъ истнуютъ отнѣннѣй монетарнѣй относины якъ такожъ отнѣннѣй валютной и податковѣй системъ. Дневникова оему ходятъ тѣлькы о заключѣенѣ трактату цювого, на подѣставѣ котрого обѣ державы безъ шокравденя опеціяльных галучей продукціи на своихъ территорияхъ представляли бы оупритѣвъ заграничѣ одиѣ опѣльнѣй цювой прѣсторѣ. Пѣсла того могла-бъ Нѣмеччина на австрійско-угорску пшеничноу наложити у себе довольше цю прим. 1 або 2—3 марки, але на чужу пшеницну муобѣла бы рѣвночасно и въ порозумѣню съ Австрією наложити цю въ высотѣ 4—5 марокъ. Такъ само Австріа могла-бы на деякіи нѣмецкіи тканины, становлячы конкуренцію для австрійскихъ, наложити у себе цю — прим. 10 ар. отъ сѣгара метр., — однакъ на границѣ опѣльной муобѣла бы разомъ съ Нѣмеччиною побирати отъ такихъ самыхъ тканнъ надсыланныхъ зъ другихъ державъ 20—50 ар. Розумѣея, цю воикѣ торговельнѣй и цювой договоры съ чужими державами муобѣла-бъ заключуватися за спѣльнымъ порозумѣнемъ. — Заключѣню такогю трактату мѣжъ Австрією а Нѣмеччиною не отояла бѣ на перешкодѣ, пѣбля гадки „Bud. Cor.“, монетарна и валютарна рѣзница обоухъ державъ. Дневникъ сей сподѣваея, цю тая для обоухъ державъ вельми важна опера набере конкретныхъ формъ при нагодѣ стрічи гр. Кальнокого съ кн. Бисмаркомъ. — Не можна оспорѣвати, цю гадка тая вымагаєтѣ буде передъ зовѣмъ выкованѣемъ довгихъ а зрѣвшихъ нарадѣ, бо кромѣ опѣльной тарифы на границѣ опѣльной территории треба-бы постаратися о уложѣенѣ новыхъ тарифы цювой на австро-нѣмецкой границѣ. Та все таки уважае „Bud. Cor.“ заключѣенѣ справы въ сей оспособѣ для обоухъ державъ о много користишнѣмъ, якъ политику протекціи и отплаты.

(Нотарѣ и кандидаты нотаріальнѣй въ Галичинѣ.) Въ р. 1885 опечиволяло министрство оправедливости въ Галичинѣ 24 посады нотаріальнѣхъ, зъ котрыхъ 21 припадає на Галичину входѣну а 3 на заходѣну; кромѣ того заведено 3 новыи нотаріаты на Буковинѣ. До нынѣ не замѣшченъ суть ще воѣ тіи мѣсца, доа вакве ще 26 посады необоажденыхъ. По обоажденю воѣхъ посадъ буде въ цѣлой Галичинѣ и Буковинѣ 210 нотарѣвъ зъ тыхъ приаде на Галичину входѣну 126, на заходѣну 67, на Буковину 17. Зъ оего загалного числа приадає на палату львовоку 82 членѣвъ, перемыоку 44, краковоку 41, тарновоку 26, буковиноку 17. — Кандидатѣвъ нотаріальнѣхъ було съ концемъ р. 1884: въ округѣ ц. к. суду апѣліаціонного львовокого 161 (зъ тыхъ 3 на Буковинѣ), въ округѣ ц. к. суду апѣліаціонного краковокого 71. Разомъ воѣхъ кандидатѣвъ нотарѣвъ было съ концемъ 1884 р. 228 (бѣльше о 7 якъ въ роцѣ попереднѣмъ). Зъ оего загалного числа кандидатѣвъ нотаріальнѣхъ, адогало вжѣ въ 1885 р. 11 нотаряии, а отрахуваша кромѣ оныхъ 11 ще на необоажденѣй мѣсца нотарѣвъ 26 кандидатѣвъ — одержимо загалну оуму оставшихо кандидатѣвъ нотаріальнѣхъ 191, т. е. майже тѣлькы, кълькы есть нотарѣвъ. Цѣфры тѣ ясно показують якъ незавидно вѣтъ доля кандидатѣвъ нотаріаль-

Оповіщення.

Слѣдуючі курс науки для управителя свѣду хорального розпочинає в Денисовѣ днѣ 1 лат. жовтня и потребає до кѣнца грудня 1885. Услови тѣ самі, що минушого року. Желанючі побирати тую науку зволѣть зголоситися писемно у підписаного найдальше до 15 вересня с. р. Другі часосни наші прошу о повтореннє сего оповіщеня. Денисовѣ, 6 серпня 1885.

Йосифъ Витошинскій,

приходникъ в Денисовѣ, почта Ходацьковъ великі, стація залізнична в Тернополі.

Съ нинѣшнимъ числомъ розсылаєся в прилогѣ Лѣвничкѣ — лѣвбеского купця п. Теофила Луцког.

Хорошимъ подарункомъ для молодѣни

єсть

КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА ТОМЪ I,

оправлений в полотно и зъ вызолоченымъ заголовкомъ, зъ портретомъ и короткою життєвою поета.

Книжочка та припоручена ч. к. Краскою Радою Шк. на премію для шкѣльної молодѣжи и до шкѣльных бібліотекъ.

Цѣна 40 кр. (зъ пересмакою 45 кр.)

Мож на дѣстати черевъ редакцію „Школ. Часосни“

Въ друкарни товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дѣстати по зниженѣй цѣнѣ:

Рочники часоснис „Правда“:

Table listing subscription rates for 'Pravda' newspapers from 1872 to 1884.

Кромѣ того можна набути:

Дальше можна набути слѣдуючі выдана б. редакцію „Правды“:

- List of books and their prices, including 'Исторія рука Коотомарова', 'Свѣтогляд украиньского народа', etc.

Книжки тѣ можна замовити такожъ черевъ тов. „Просвѣту“.

Advertisement for 'Лосы' (Loses) lottery ticket, featuring large numbers '100.000' and '20.000'.

Иванъ Черкавокій, учитель гимназіи въ Яолѣ, професоромъ гимназіи въ Станиславоѣ.

Машы пристроєны замку въ Крамержу, въ котромъ має отбугнає зѣздъ царя от цѣсаремъ австрійскимъ, мають выносити побѣла обичоєнєи въ кругахъ фаховыхъ побѣла миліона зр.

Велику крадѣжъ сповнено въ заставничѣмъ заведено въ Варшавѣ. Коли передъ кѣлкимъ днѣми одинъ зъ урядничѣвъ вѣйшовъ до заведеня, найшовъ тамъ все въ порядку; але коли прійшлоє отдати якийсь дорогоцѣнный заставъ доджикови, що прійшовъ его выкупити, остережено, що не тѣлько того заставу бракує, але ще и богато ишихъ.

Интересный процессъ має оми днѣми закончитьсь въ Парижѣ. Одинъ лѣкаръ и якийсь огородникъ дали рѣшительно до друку свои творы; лѣкаръ „подручникъ гігієничный для молодыхъ матерей“, а огородникъ „каталогъ насѣянъ“, котрый кромѣ звывающего спину поименово мѣстивъ въ себѣ такожъ деякія практичнѣ замѣтки огородничѣ.

Статистина Сербіи. Въ королевствѣ сербскомъ було минушого року 1407 громадъ, 3160 сѣлъ, 66 мѣстѣ и мѣстечокъ, 527 церквей, 59 монастырѣвъ, 515 домовъ правительственныхъ, 1364 домовъ громадскихъ, 268.394 домовъ частныхъ.

Незвычайно жерело нафты. Въ Титусовѣ въ отаѣ Пенсильванія въ пѣвничѣй Америкѣ копанъ недавно одинъ влоститель копальнѣ нафты новый шахтъ. Коли вже докопанъ домогъ глубоко, прійшло ему на гадку розсадиtı скалу витроглицерину.

Сарана въ Крымѣ появилась вь декотрыхъ сторонахъ, особливо же въ кубаньскомъ повѣтѣ въ такой силѣ, что люде не могутъ еи вже нѣкакъ вышциати. Коло мѣста Тямрука зѣбралоє кѣлкадесятъ тысячъ людей а до того прійшло имъ ще до помощи кѣлкая тысячъ войска и вѣщѣ начали сарану убивати, але нѣчо не помогло; мимо того, что поубивано оотки миліонѣвъ сего шкѣдливого оваду, то все таки оставиєся еще миліярдъ сараны, котра якъ стане лѣтати, то якъ бы черною хмарою заступяє солнце, такъ що вѣ

найонѣшій денъ настає темна нѣчь. На щасть сарана появилась тогды, коли майже бѣлша часть зѣбжа була вже зѣ поля зѣбрана. На сей рѣчь отже не ма вже великого ограху, але на слѣдуюцій рѣчь грозятъ велике небезпеченство, позаякъ сарана, якъ звѣстѣно, дуже розмножуєся.

Дрѣбный вѣсти. Для погорѣцѣвъ въ Болєотрашнихъ, пов. перемыского, дарувавъ цѣсаръ зъ частныхъ фондѣвъ 60 ар. запомоги. — Выдѣль краевый именувавъ дра Вигельмаєра першимъ лѣкаремъ при шпитали въ Самборѣ. — Дрѣ И. Добрянскій, краевый адвокатъ выѣхавъ зѣ Львова на кѣлка недѣль; его заступає дрѣ М. Король. — О. Наумовичъ перебуєєа теперь у Вѣдни, куды выѣхавъ въ цѣли перенесєя тамъ редакцію „Науки“. — Въ Марсиліи померло въ послѣднихъ 24 годинахъ 33 особѣ. Въ тѣй самой порѣ померло въ 17 провинцияхъ Исчани 1668 особѣ. — На выставѣ въ Будапештѣ єсть выставленый млынѣкъ до мєлена кавы, котрый пѣдчасъ мєлена грає маршъ Ракочего! Угоркаї газеты доноєяє, что вынаходяєь сєго млынѣка має незадовога вєсто въ торговлю граючі горшки, янки и т. д. — Въ Бычѣвцяхъ коло Будаanova, въ чортѣвѣскомъ повѣтѣ, зсѣрѣвъ отъ удару грому фѣлварокъ вразѣ отъ звєзєнымъ зѣбжеємъ. Шкода выноєяє 30.000 зр. — Дрѣ. Ис. Шараневичъ выѣхавъ зѣ Львова на кѣлка недѣль на село; его мѣѣє яко сєniorа Ставропѣтійского инстатута заступає п. Ю. Геровскій, предѣлатель управляющего сѣвѣта „Народного Дому“. — Угнѣвскихъ жидѣвъ, Аврама Юденбурга и Мендія Шрубєра, котры — якъ то мы своего часу доноєяє — пообрѣзували конямъ п—ѣ Красовой языки якъ по саму наєсаду, засудивъ лѣвовскій судъ карный на 10 мѣсѣцѣвъ арешту за злѣбне ушкѣдженє чужѣи власности.

Вѣсти зѣ Аепархіи Львѣвской.

Презенту на капелянію Покровцѣ получивъ о. Юліанъ Дуткевичъ.

Отпустку получили оо.: Николай Вальевскій, парохъ въ Залучѣ, на 6 недѣль; Стефанъ Макогоньскій, сотрудъ въ Городенцѣ до днѣ 1. верєоня 1885 р.

Президія намѣстництва годѣются на канѣвничу инстатую о. Андрея Сумѣка на Волоєвѣ.

Черевъ редакцію „Дѣла“ прислали:

На зѣбрникѣ квартетѣвъ „Кобзарь“ П.: Т. Ант. Долюничкій, адьюнктъ суд. въ Буюку; о. I. Левничкій зѣ Сидорова; п. Володимиръ Яєвничкій, адьюнктъ суд. въ Черѣвцяхъ (до I примѣрнику). — На дуетъ п. Нижанковсого „До Ластѣвъ“ П. Т.: Вол. Яєвничкій зѣ Черновѣць 32 кр.; „Руска Бєсѣда“ въ Чернѣвцяхъ 32 кр. (передаєо авторѣ).

Курсъ лѣвовскій зѣ днѣ 10 л. серпня 1885.

Table with columns for 'платить' and 'жадають' showing exchange rates for various items like 'Акціи за штуку', 'Листы дожний за 100 р.', etc.

Подяка.

По поводу, что обдѣмаючи корѣнну торговлю у Львовѣ, мушу вже теперь зѣ Дрогобыча выѣхати, а не могучи особито, склаєоа симѣ прилюдну, широко-сердечну подяку всеѣмъ моимъ ласкавымъ ѣбирателямъ, Знакомымъ и Пріятелямъ за дѣзнанй взгляды и оказану пріхильность въ протягу сѣмнацѣти лѣтъ мого побыту въ Дрогобычи.

Кароль Басрѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ поручає 1315 61—? Спеціалности и универсальний средства французскій и инші, якъ черевъ ню такъ и черевъ инші фирмы оповѣщували.

Advertisement for 'КАСЫ' (Cash) shop, mentioning 'Огнетревалы и безпечні отъ влому' and 'Симонъ Дегентъ'.

Ц. к. Дирекція руху залізниць державних у Львові.

Обв'ящення.

Отъ 1 версеня в. р. введена нова тарифа для безпосереднього перевезу особь и пакунокъ на Подюкли (Vodenbach), а то жеки стациями кор. самоносныхъ залізниць державнихъ съ одной, а стациями австро-угорск. товариства залізниць державнихъ, залізницъ Північно-ц.к. Фердинанд, Овостяцко-Теплицкоя и ц. к. австр. залізниць державнихъ — съ другою стороны.

Заразомъ, зносится тарифа обовязуюча отъ 1 версеня 1880 року вразъ съ додаткомъ I. Заступникъ директора руху Слонимскій.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЗУШИ, пошта и стация желѣзницъ тамже.

Получивши на власнѣсть по старѣй фармъ „Ивана и сына Серафима“ „Лярню дзвонѣвъ“ въ Казуши, бѣзвначену сѣрбнымъ медальемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковскаго въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газетъ доносили, — маю и теперь на складѣ готовой дзвонъ, виконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкодженѣ дзвонъ до перевалива за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Ви. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дѣтнершій замовленя въ давнѣйшій субльній а теперь мой власнѣй лярня дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвонъ якъ и на цѣль группы. За треба-дѣсть матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того охотно припоручати ихъ Ви. П. Т. публицѣ.

1260 8—12 Съ глубокимъ поважаемъ
Антоній Серафимъ.

„НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемишляхъ, Тернополи и Дрогобычѣ

поручае изъ своихъ богато наосмотреныхъ складѣвъ

по дешевыхъ цѣнахъ

К аву	Л акеры, Румъ,	В оды минеральный,
Ч ай.	В ина въ бутылкахъ	В ойскъ роды шѣтокъ (го-
П укоръ,	и барылкахъ,	летѣй, до подлогъ, до
О леву,	М ыло, мыла до рукъ,	обуи и до коней),
О петъ.	К рокмаль, зарѣку,	М асу до подлогъ,
С ыры швейцар. бранду,	К орки,	С шаръ безъ витріюлю,
М якъ прѣсый и литъ,	С маронило на ножѣ,	П ашѣръ,
С вѣчи церк. и стол.	С вѣчи церк. и стол.	П ера, ручни,
О вочъ южн.	В ѣскъ,	О ловѣцъ,
К орѣнь,	Ц ѣтѣя до обѣтокъ,	Л якъ.
С ардиня, селедѣй,	К адило,	Ч орнѣло (аграментъ),
Г орѣлки.	К арты,	П орошокъ на овяды.

Цѣнникъ выслается на жаданѣ франко

5 до 6 килограмовыхъ посылокъ почтова оплата выноситъ немного, такъ що оплатитея и въ найдалшихъ сторѣвъ замовляти потрібнѣй для дому артикулы.

Вотупающѣ въ члены товариства „Народна Торговля“, платитъ взносогю 1 зр. и удытъ наивмѣшо одинъ, высочайш 10 зр. Той удытъ остаеся власнѣстою члена и опротестовуеся дивидендо, котромъ выоста наивмѣшо по убѣжаченю рѣчныхъ рахунѣвъ. „Народна Торговля“ приймае такожъ грошѣ на шадничѣ книжочки и платитъ отъ нихъ 5%.

Банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“ въ Празѣ.

До ч. 1557.

До свидѣнія Дирекціи Общого рольничко-кредитного Заведенія дошло, что между русскими Духовенствомъ сильно распространяются слухи, будто банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“ въ Празѣ, есть именно тотъ, который единственное народное кредитное учреждение наше привелъ въ критическое положеніе, которое устранено въ настоящее время.

Въ постановленіе истины снѣвъ заявляемъ, что выше упомянутое слухи не имѣютъ никакого основанія и что банкъ „Славія“ не только не причинилъ нашему Заведенію ніякого вреда, но что напротивъ сей банкъ съ самого основанія нашего Заведенія относился и до смѣхъ поръ относится къ нему сочувственно и дружественно не только словомъ но и дѣломъ подавая намъ всегда братскую руку и довѣряя нашему Заведенію значительные капиталы. Ровнымъ образомъ и наше Заведеніе выражаетъ свою признательность банку „Славія“ тѣмъ, что всѣмъ своимъ гипотечнымъ должникамъ ставитъ въ непремѣнную обязанность обезпечивати свои имѣнія исключительно въ Банку „Славія“, такъ якъ сіе учрежденіе фактически по своей солидности и рациональному веденію дѣлъ и по патриотическому направленію не только въ Чехи по и въ всей Австріи пользуется высокою репутациею и заслуживаетъ полного сочувствія и довѣрія.

Во Львовѣ 5 Августа 1885 г.

Дирекція Общого рольничко-кредитного Заведенія для Галиціи и Буковины.

Ю. Коснерскій.

(L. S.)

Дрѣ Павенцій.

Ч. 301.

До Достохвальной Репрезентации Банку „Славія“ во Львовѣ.

Комиссія управляюща дѣла събъ честь зѣбствити почтительно и съ благодареніемъ отъ имени Института, яко кася Института дославу ей въ хосянь тогожъ жертву въ квотѣ (40 зр.) сорокъ зр. а. в. — подучида днѣ 6-го с. м.

Отъ Комисіи упр. Института вдовъ и сиротъ по свящ. Еп. Перемишской.

Перемишль днѣ 23 липня и. с. 1885.

Олимпъ Полянскій секретарь.

Предсѣдатель Института Гр. Шашкевичъ.

КОНТОРА ВЫМЪНЫ акційного Банка Гипотечного

ц. к. уприв. галиц.

купе и продает

ВСѢ ЭФФЕКТЫ И МОНЕТЫ
подъ наиприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечны и 5% Листы Гипотечны преміованы

котрѣ побла закона зъ днѣ 2 Липня 1868 (Днев. з. л. XXXVIII. Ч. 93) и наивышешою постановою зъ днѣ 17 грудя 1870 р. можна уважати до умѣщуваня капиталѣвъ фондovýchъ, пуциларныхъ, кавцій супружескихъ войскowychъ, на кавцію и вадіа

можно въ сѣй Контортѣ получити.

(до выlossenая съ 10% преміею т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи виконуются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи ніякой провизіи.

1849 38—7

НОВООТКРЫТА

Торговля церковныхъ знарядѣвъ, образѣвъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА въ СТАНИСЛАВОВѢ,

поручае Всечестному Духовенству, славетнымъ громадамъ, церковнымъ комитетамъ и Высокоповажанѣй Публицѣ богатый выборъ:

матеріи церковныхъ и ризъ готовыхъ, стихарѣвъ, балдахинѣвъ, хоругвѣ, фанѣ, плащеницѣ, образѣвъ малеванныхъ на бляхѣ и полотнѣ, до иконостасѣвъ, престоловѣ и на стѣны церковны; олтарики або образы процесіональнѣ; хрестѣвъ на престольныхъ, ручныхъ и процесіональныхъ; хрестѣвъ желѣзныхъ на гробы и полѣвыхъ, Евангелій, патрицій, чашѣ, ампулокъ, дарохранительницъ, дароносницъ, хлѣбницѣ до Всенощного, кадилницѣ, поликандрѣвъ (паукѣвъ), подвѣшничѣвъ (лѣхтарѣвъ), канделябрѣвъ, лампницъ, свѣтла церковного, диванѣвъ, цѣтѣвъ и проч.

Великій складъ товарѣвъ сѣрбныхъ зъ хиньского сѣрбла, а именню:

Лыжи, виаки, ножѣ столовы и десеровы, лыжочки до чаю и кавы, чайники, цукорнички, тацки, коробки на масло и сыр, заставы столовы на овочѣ и гѣста, лѣхтарѣ, канделябры столовы и проч.

1219

по найдешевшихъ цѣнахъ

23—52

Всѣ замовленя въ вартости 100 зр. высылается франко.

Цѣнники въ рускомъ языкѣ высылаются на жаданѣ отворотномъ почтою даромъ.

Опакованье даромъ.

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА“

Комедія на 4 сктѣ.

Написавъ Александръ Я. Конскій.

Цѣна 30 кр. а. в.

Въ м. VIII-цѣ, сторѣвъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высилкою по-за Львовѣ 32 кр. за примѣрникъ.

Складъ фабричный красокъ, лякерѣвъ, покостѣвъ, продуктѣвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріяловъ

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

во Львовѣ, Рыночъ

1310 23—? въ власнѣмъ домѣ ч. 38.

поручае:

КРАСКИ ольбный

авѣтъмъ готовѣ до ужнтку, до малываня дверей, оконъ, помостѣвъ, дѣхвъ, домытъ, огородныхъ знарядѣвъ и господарскихъ, знарядѣвъ рѣльныхъ и т. д.

КРАСКИ ольбный

ольбно-лякеровой и БУРНТИ-ЛЯКЕРОВОЙ масу до запущаня помостѣвъ власного выробу, наивышешого рода ЛЯКЕРЪ до ПОМОСТѣвъ, лякеръ до школьныхъ таблицъ найдобрѣйшій лякеры повозовъ правдивѣ английскѣ зъ фабрикъ Wilkinson, Peacock and Clark въ Лондонѣ, всякого рода лякеры до робѣтъ внутрѣшнихъ, внѣшнихъ, дерева, желѣза и шкѣр.

Краски сухѣ всякѣ роды:

- анжидонѣй,
- до крашеня яецъ матерій
- друкарскѣй, бронзы (золотый порошокъ), золото въ аркушахъ, ростины въ плѣнѣ, для переплетничѣвъ,
- тушовѣй, акварелевъ въ гуацѣхъ и лѣвочкахъ,
- акварелевъ вохей въ трубочкахъ и мушляхъ,
- до мальваня порцелинѣ,
- ольбный въ трубочкахъ до робѣтъ артистичныхъ.

Средства до ретушованя, ольбны и верникъ до робѣтъ артистичныхъ, пензѣлъ, малярскѣй полотины, палеты, сталогы и всякѣ приборы до мальваня и рисованя.

Артикулы для фѣлварковѣ:

- Смаронило до желѣзныхъ осей,
- олива до машинѣ,
- теръ газовый,
- цементъ и гипсъ,
- китъ, асфальтъ,
- антимерулюнъ,
- карболовый квасъ и другѣ средства дезинфекцій.

ПРИЯДЫ пивничѣй:

- Шпунты и чопы до бочокъ,
- корки до бутылкокъ,
- капсъ до бутылкокъ,
- маеса до лякованя бутылкокъ,
- машины до коркованя бутылкокъ,
- бочокъ
- трибушонѣ,
- машины до мытъ фляшокъ,
- пишѣ до бочокъ.

Артикулы гумовѣй:

книжки гумовѣй до газу и до стиганя воды, вина, пива, квасу; платы гумовѣй и пр

ПРОСТИРАЛА гумовѣй:

Пасы до машинѣ и могодѣнъ зъ най-дѣшнихъ шкѣръ бельгійскихъ всякой ширины.

Гурты до машинѣ, вужѣ коноплянѣй. Руры циновѣ и оловянѣй. Шротъ, зѣотни и култѣ. Порошокъ на комахи и молѣ, тинктура на комахи, камфора и перецъ ѣдл. Артикулы тоалетовѣй, мыла тоалетовѣй, Extraits d'odeur, Eau de Cologne, ольбныи и помады.

Лявъ до печатаня.

Чорнѣло до писаня, до гектографіи, червоно, синѣ, чорно, до значеня ѣды и автографично.

Краски до печатокъ, гума и карукъ розпуценнѣй.

Лявъ до скла и порцелинѣ. Смаронило непромажающе на шкѣру. Смаронило на пошата съ способомъ ужнтку.

Товѣ до оружія.

Лякеръ до чѣбѣтъ чорныхъ, золотыхъ и мѣлчійшѣй.

Чорнѣло до шкѣрѣ.

Аретура до консервованя шкѣрѣ и пр.

Всѣ по найдешевныхъ цѣнахъ.

Цѣнники спеціалнѣ на жаданѣ gratis и franco.

При замовленяхъ за посильнѣшо проситъ о присыланѣ повной сумы, котра выстарчива-бъ хочъ на оплаченѣ тамъ и назадъ копѣтокъ почтовыхъ на случай не-бѣотобраи посылки.

Найдешевше руске литературне издавничтво „Руско-Украинска Библиотека Евгения Фелсницкого“, выходить у Львовѣ почаша отъ 1-го грудя 1884.

Досѣ вышло 10 выпускѣвъ, обнимающихъ слѣдующій литературный материалъ:

1. Запорожѣ, оповѣданѣ Ивана Печеря-Левитского 10 кр.
2. Соннѣ мары молодого питомни, оповѣданѣ В. Бараньского 10 кр.
- 3—4. Оповѣданя Олекси Сторженка (Серія перша) цѣрвѣство 20 кр., по выпуску сконсочкованыхъ частей 10 кр.
5. Prima Vega, повѣсти Юлія Шевальеръ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцева 10 кр.
- 7—10. Юрій Горюшко, повѣсти Краюшенка 40 кр.

Продлячувати можна на больша чиоло выпускѣвъ варазъ, поресылкою отповѣдану квоту (1 або 2 зр.) на руки выдаши (ул. Словацкого ч. 6). Замовляти можна такожъ поодинокѣ выпускѣ, додаючи за поодинокѣй выпускъ 2 зр., а за поодинокѣй 5 кр. на оплату порта.

НОВООТКРЫТА ТОРГОВЛЯ
хвѣсько-россійскоя

ГЕРБАТЫ

Е. Ф. РИДІЯ

у ЛЬВОВѢ

поручае маедого обору:
1/2 кильо Сапогъ . . . 1 зр. 80 кр.
" Souchong чор. обору мѣ . 3 " "
" Souchong чорна . . 2 " "
" Kaizow 2 " "
" Melange de Londres . 3 " "
" Pesse 4 " "
" Караваня 6 " "
" Караваня напорѣди . 6 " "
" Гумовѣ перлова . 3 " "
" Гумовѣ ольбныи . 4 " "
Чорна гербата Souchong маедого обору въ оригинальныхъ хвѣскихъ скрѣпкахъ и оловомъ опакована 3 зр. 70 кр. Гербатнѣй виѣлки 1/2 кильо 1 зр. 20 кр. въ найлуч. гербатахъ 1/2 кильо 1 зр. 50 кр. Замовленя зъ провинціи высылается отворотномъ почтою. (80) Опакованье по числотю.